

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/257/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7516211272
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Bodnárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7516211272.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Bodnárovej a sudkýň JUDr. Táne Veščičikovej a JUDr. Dany Popovičovej v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Žilina, Hodžova 11, IČO: 31 575 951 proti žalovanému: H. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. G. XXX, v konaní o zaplatenie 1.037,37 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie č.k. 10Csp/53/2016-46 zo 14.3.2017

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok okrem výroku, ktorým bolo žalobe vyhovené a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice-okolie (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi 1.037,37 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalobcovi priznal nárok na plnú náhradu trov konania.

2. Rozhodol tak o žalobe na zaplatenie dlhu z úverovej zmluvy.

3. Vychádzal zo zistenia, že strany sporu uzavreli 22.5.2013 zmluvu č. 1537866001 o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, predmetom ktorej bolo zriadenie osobného účtu č. X., zmluva o vydaní a požívaní karty typu Maestro s denným limitom 1.000,00 eur a zmluva o poskytovaní služieb elektronického bankovníctva na dobu neurčitú. Z dôvodu nedodržania podmienok zmluvy (žalovaný nemal na účte dostatok finančných prostriedkov na realizovanie bankových operácií) žalobca internou transakciou zatvoril 5.9.2014 účet a previedol ho na tzv. vnútorný pohľadávkový účet č. X. a domáhal sa zaplatenia 1.037,37 eur s 28% úrokom ročne z nezaplatenej istiny od 6.4.2014 do zaplatenia.

4. Po právnom posúdení veci podľa § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z., § 1 ods. 1, § 2 písm. a/, b/, § 10 ods. 1, § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z., § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1, 4 písm. a/, ods. 5, § 54 ods. 1, 2 OZ, čl. 3 ods. 1, čl. 5, čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu dospel k záveru, že v konaní nebola spornou skutočnosť, že strany dňa 22.5.2013 uzavreli úverovú zmluvu, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru formou povoleného prečerpania, že ide o zmluvu spotrebiteľskú. Uzavrel, že spotrebiteľská zmluva tak ako bola uzavretá, nespĺňa zákonom ustanovené náležitosti pre takúto zmluvu, pretože v zmluve absentuje uvedenie úrokovej sadzby úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorú je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, z ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob konania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru ako to vyplýva z § 9 ods. 2 písm. i/ zákona o spotrebiteľských úveroch. Dospel k záveru, že zo zmluvy nevyplýva, aby si účastníci právneho vzťahu dohodli odplatu za využitie bankovej služby, zo zmluvy nemožno ani zistiť, za aké časové obdobie je nastavená úroková sadzba a ani iné podmienky, za ktorých dôjde k jej zmene. Bol toho názoru, že

z predloženého Sadzobníka poplatkov platného ku dňu 1.7.2016, v čase spísania žalobného návrhu činila úroková sadzba pre povolené prečerpanie výšku 19,90%, pričom úver bol zosplatnený 5.9.2014 a žalobca žiada 28% úrok ročne z dlžnej istiny, čo v žalobe neupresnil, preto ide o inú sadzbu a ako k nej dospel v zmysle § 9 ods. 2 písm. i/ zákona o spotrebiteľských úveroch. Vzhľadom na tieto skutočnosti považoval dohodnutú zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov a dohodu ohľadom úrokov z omeškania za neplatnú, preto v tejto časti žalobu zamietol. Zaviazal žalovaného na uhradenie 1.037,00 eur sumy, ktorú vyčerpal, avšak žalobcovi nevrátil titulom vyčerpaného zostatku nepovoleného prečerpania.

5. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a § 262 ods. 1 C.s.p. Žalobcovi priznal nárok na plnú náhradu trov konania, nakoľko bol žalobca neúspešný len v nepatrnej časti.

6. Rozsudok vo výroku, ktorým v prevyšujúcej časti bola žaloba zamietnutá napadol včas podaným odvolaním žalobca z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p., t.j. že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a navrhol zmeniť rozsudok v napadnutej časti, vyhovieť žalobe v celom rozsahu a priznať mu náhradu trov konania a náhradu trov odvolacieho konania. Namietal správnosť argumentov súdu prvej inštancie o tom, že úroková sadzba pre povolené prečerpanie v čase spísania žaloby činila 19,9%, pričom úver bol zosplatnený 5.9.2014 a žalobca žiada až 28% ročný úrok, čo nespresnil ani v podaní zo 17.10.2016 a vzhľadom na uvedené považuje úverovú zmluvu za bezúročnú, bez poplatkov a ohľadne ďalších úrokov z omeškania za neplatnú, preto v tejto časti návrh zamietol, poukazujúc na to, že napadnutý rozsudok je nesprávny. Uviedol, že podaním z 12.10.2016 jasne a zrozumiteľne špecifikoval uplatnený nárok, keď ho špecifikoval nielen uplatnenou istinou, ale aj úrok. Zdôrazňoval, že úrok 28% ročne nie je úrokom z omeškania, ani zmluvným úrokom zo zmluvy o povolenom prečerpaní tak, ako to uvádzal súd. Tento nárok definoval ako úrok uplatnený na základe VOP a ide o úrok pri nepovolenom prečerpaní, tzv. inštitútu prekročenia v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch. Nejde teda o špecifickú zmluvnú podmienku ani princíp zavedený ním, nakoľko úprava sa v podstatnej miere opiera o právnu úpravu, keďže s oprávnením banky požadovať úroky za prečerpanie účtu počíta Obchodný zákonník, aj zákon o spotrebiteľských úveroch v § 18 ods. 1. Výšku úroku odvodzoval z VOP a odkazu na Sadzobník poplatkov. Ďalej poukazoval na to, že zverejňuje výšku úrokových sadzieb v úrokovej výveske na web stránke, a to nielen aktuálne vývesky, ale aj historické. Mal za to, že zverejnením vývesiek úrokových sadzieb na webovom sídle je splnená povinnosť v zmysle § 18 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Zákon nevyžaduje uvedenie úrokovej sadzby v zmluve o účte, preto je zamietnutie nároku na úrok nedôvodné.

7. Odvolanie žalobcu bolo žalovanej doručené 7.6.2017. Žalovaná sa k odvolaniu nevyjadřila.

8. Výrok rozsudku, ktorým žalobe bolo vyhovené, nebol napadnutý odvolaním, stal sa právoplatným, preto nemohol byť predmetom odvolacieho prieskumu. Predmetom odvolacieho prieskumu bol iba výrok, ktorým žaloba v prevyšujúcej časti bola zamietnutá a výrok o trovách konania ako výrok súvisiaci (ďalej len „rozsudok“).

9. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 C.s.p. a contrario v rozsahu vyplývajúcom z § 379 a § 380 C.s.p. a z hľadiska uplatneného odvolacieho dôvodu (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.) a dospel k záveru, že rozsudok je potrebné zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie (§ 380 ods. 2, § 389 ods. 1 písm. c/, § 391 C.s.p.).

10. Rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, pokiaľ vychádzal zo záveru, že zo zmluvy nevyplýva, aby si účastníci právneho vzťahu dohodli povinnosť dlžníka v prípade nepovoleného prečerpania platiť úrok, že úroková sadzba pre povolené prečerpanie činila výšku 19,9%, žalobca žiada 28% ročný úrok ročne z dlžnej istiny, že ide o inú sadzbu a nie je zrejmé, ako k nej dospel v zmysle § 9 ods. 2 písm. i/ zákona o spotrebiteľských úveroch, t.j. pokiaľ (ne)dôvodnosť nároku posudzoval iba podľa § 9 ods. 2 písm. i/ zák. č. 129/2010 Z.z.

11. V dôsledku tohto nesprávneho právneho posúdenia veci súd nevykonal vo veci dokazovanie potrebné na riadne zistenie skutkového stavu, čím je naplnený dôvod pre zrušenie rozsudku v zmysle § 389 ods. 1 písm. c/ C.s.p.

12. Z vyššie uvedeným záverom súdu prvej inštancie a o aplikácii iba ust. § 9 ods. 1 písm. i/ zákona o spotrebiteľských úveroch na daný prípad sa odvolací súd nestotožňuje.

13. V danom prípade súd prvej inštancie žalobcom uplatnený nárok na zaplatenie úroku vo výške 28% ročne z dlžnej istiny posúdil ako úrok z povoleného prečerpania účtu.

14. Z obsahu spisu však vyplýva, že žalobca sa úroku vo výške 28% ročne domáha z dôvodu, že žalovaná porušila zmluvné povinnosti a dostala sa do nepovoleného prečerpania bežného účtu.

15. Podľa § 18 ods. 1, 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách v znení platnom a účinnom do 9.6.2013 - t.j. v čase uzavretia zmluvy (22.5.2013), ak ide o zmluvu o otvorení bežného účtu a existuje možnosť, že sa spotrebiteľovi umožní prekročenie, veriteľ je povinný informovať spotrebiteľa pravidelne v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi o úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru v podmienkach, ktoré upravujú jej uplatňovanie v indexe alebo referenčnej sadzbe, ktorá sa vzťahuje na pôvodnú úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, sankciách, úrokov z omeškania a poplatkov za toto prekročenie a podmienkach, za ktorých sa tieto poplatky môžu meniť. Ak ide o prekročenie, ktoré trvá viac ako jeden mesiac, veriteľ bezodkladne informuje spotrebiteľa písomne alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi o: a/ prekročení, b/ výške prekročenej čiastky, c/ úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru, d/ akýchkoľvek uplatniteľných sankciách, poplatkoch alebo úrokoch z omeškania, e/ iných možnostiach riešenia tohto prekročenia vrátane ponuky iných úverových produktov.

16. Citované zákonné ustanovenie upravuje situáciu v súvislosti s možnosťou uplatňovania úroku v prípade prekročenia - prečerpanie bežného účtu. Preto bolo povinnosťou súdu žalobcom uplatnený nárok posudzovať aj z hľadiska cit. § 18 zák. č. 129/2010 Z.z., v danom prípade však súd prvej inštancie pri posudzovaní predmetného nároku neprihliadal na toto zákonné ustanovenie, je teda zrejmé, že súd vec nesprávne právne posúdil, pretože sa dopustil omylu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav.

17. Z vyššie uvedeného dôvodu odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 389 ods. 1 písm. c/ C.s.p. a vracia mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 C.s.p.).

18. Úlohou súdu v ďalšom konaní bude riadiť sa vysloveným právnym názorom, v zmysle ktorého nárok uplatnený žalobou v tejto časti je potrebné posúdiť aj podľa ust. § 18 zák. č. 129/2010 Z.z. a následne posúdiť (ne)dôvodnosť žalobcom uplatneného nároku na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 28% ročne.

19. V novom rozhodnutí opätovne súd rozhodne o trovách celého konania vrátane trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

20. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).